

at faa den her op i allersidste Øjeblik, hvor der ikke var Tale om at gennemføre den, ja, ikke en Gang om at føre den igennem dette Ting, har jeg foretrukket at fremlægge den i næste Rigsdagssamling. Jeg venter, at der saa er gunstige Betingelser for at faa den gennemført. Jeg tror, at der nu er saa stor en Trang til en Toldreform i dette Land, at man fra alle Sider vil give sig i Gang med Arbejdet med den gode Villie.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) henstillede til min Kollega Trafikministeren og mig, at vi ikke skulde give Pengene ud paa § 27, i alt Fald ikke nær alle, som vare bevilgede, under Hensyn til at vi befandt os i en begyndende Spekulationsperiode. Jeg tror, at det er meget vanskeligt for Staten at give sig til at indrette sig efter saadanne Skøn.

Det er dog ikke mere end et Skøn, som det ærede Medlem har, og jeg tror, det er meget vanskeligt for Staten at give sig til at sige: I Aar er der Spekulation i Luften, saa holde vi tilbage; til næste Aar er der Udsigt til billigere Vilkaar, saa bygge vi. Det kan vanskeligt nok en Privatmand gøre, og jeg tror ikke, at en Statsadministration kan indlade sig derpaa. Den maa i Almindelighed fremme Arbejderne, saaledes som det passer disses Tarv bedst, og det agter sikkert ogsaa min Kollega at gøre i det kommende Aar.

Det ærede Medlem talte derefter om Toldloven og sagde, at Højre stod paa Programmet: Den i sig selv hvilende Toldlov. I den Anledning opfordrede han mig til ogsaa at staa paa dette Program. Det er mig dog ikke tilstrækkeligt, at Højre staar paa dette Program, jeg vil ikke deraf lade mig bevæge til at opgive, hvad jeg anser for rigtigt. Jeg tror, at en i sig selv hvilende Toldlov vilde af Befolkningen føles som en saa mager Fugl, at den aldeles ikke vilde komme til at sætte Pris paa den Lov. Naar vi skulle have en Toldlov — og en saadan imødeses jo med meget store Forventninger — skulde det være en Toldlov, som i alt Fald paa nogle Omraader gennemførte Lettelser, der virkelig følte helt ned igennem Befolkningen.

Det ærede Medlem oplyste i denne Forbindelse, at Højre nu ikke ønsker, at Brændevinsskatten skal knyttes til Toldloven. Jeg kan ikke sige andet, end at det glæder mig. Tidligere har Højre meget hedt næret det Ønske, at Brændevinsskatten skulde knyttes til Toldloven,

men naar Højre nu har opgivet det Standpunkt, er det jo kun en Lettelse for Toldlovens Gennemførelse i det andet Ting. Det glæder mig derfor at modtage denne Oplysning.

Endelig ønskede det ærede Medlem, at jeg, naar jeg nu skulde til at reformere paa Papirtolden, vilde foretrække at lægge en indenlandsk Afgift paa Papir i Stedet for at nedsætte Tolden. Ja, Systemet med indenlandske Afgifter synes mig ikke just at friste til at gaa videre paa den Vej. Jeg tror heller ikke, jeg kommer den Vej. Jeg ser meget vel, at det kan udnyttes til Agitation at sige, at den Papirtoldnedsættelse kun kommer Bladudgiverne til gode, men jeg tror nu ikke, det er rigtigt, thi jeg tror bl. a., at Forbrugerne af Blade ville faa større Blade, end de faa i dette Øjeblik (*Alfred Christensen*: Vorherre bevares)! Nu kan det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds jo ikke mere nøjes med et 4-sidet Blad, nu vil han have Blade paa 8, 12 eller 16 Sider, og den Dag, han ved Hjælp af en Nedsættelse af Papirtolden faar et paa 20 Sider, vil han dog være en Smule gladere (*Birck*: Men ikke klogere). Nej, klogere!

Jeg har derefter et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Hans Replik gik jo ud paa det, som vi saa tidt og mange Gange have hørt ham sige: Ja, ganske vist, der er meget godt paa Finansloven, men alt det gode, er det os, der have skabt. Ja, vi kende dette: alt godt, som sker her paa Jorden, skyldes Socialdemokraterne, og alt ondt lægges de paa andre Menneskers Skuldre. Jeg ved ikke, om de i Længden kunne blive ved at faa deres egne Folk til at tro det, men jeg tror i alt Fald, at som Aarene gaa og Blikket udvides en Smule, bliver den Menighed, der kan tro paa den Lære, mindre og mindre. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vinder Tilgang for denne Menighed ved at gentage det atter og atter.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at hvis vi skulde vente paa Toldreformen, til Militærudgifterne ere blevne nedsatte, ville vi komme til at vente alt for urimeligt længe. Nej, det var ikke just det, jeg sagde, men jeg sagde, at hvis vi skulde vente med en Toldreform, indtil Militærudgifterne bleve nedsatte med et saadant Beløb som det, hvormed det ærede Medlem vilde have Toldindtægterne nedsatte — han nævnede, saavidt jeg husker, at vi nu vare oppe paa 36 Mill., og det højeste,